

20-03-2024

FM 2024/99

Rettelsesblad

Rettelsen erstatter forslaget fra 1. marts.

Rettelsen ændrer konsekvenserne for det offentlige, private erhvervsliv og for borgerne.

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at indføre lovhjælp til, at en forælder/værge til et hjemmeboende barn med en eller flere funktionsnedsættelser kan få lønkomensation, hvis vedkommende som følge af barnets funktionsnedsættelse arbejder på nedsat tid. Dette uanset alderen på det hjemmeboende barn.

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraatit)

Begrundelse

Mange børn og unge lever i dag med én eller flere funktionsnedsættelser. Fysisk og psykisk handicap har altid eksisteret, men alligevel har vi som samfund fortsat store udfordringer med at få personer med funktionsnedsættelser integreret i både folkeskolerne og på arbejdspladserne. Det er vigtigt, at vi arbejder hårdt på at forbedre støtten for disse personer.

Et barn med en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse har mere brug for støtte end andre børn. Her mener jeg helt generelt, at de bedste til at yde denne støtte er forældrene eller andre nære pårørende.

I denne forbindelse er det vigtigt også at tænke på, at forældre til et barn med funktionsnedsættelse i mange tilfælde bruger al deres energi på at tage sig af barnet, og på at sikre ordentlige forhold for deres barn for eksempel i forhold til skolegang. Det kan meget let have den konsekvens, at det er rigtig svært at passe et fuldtidsarbejde. Disse forældre bør hjælpes og støttes i højere grad end i dag.

Som forælder til et barn eller en ung med funktionsnedsættelse lever de fleste i én lang bekymring og med en evigt dårlig samvittighed over, at man endnu engang får en opringning midt i arbejdstiden fra skolen, miniklubben eller fra andre om, at éns barn endnu en gang forstyrrer i klassen. Har pjækket. Har drillet en klassekammerat. Ikke vil spise. Lukker i. Ikke vil gå på toilet og besørge sig. At der på én eller anden måde er udfordringer, og at forældrene må ”gøre noget”. At blive kaldt jævnlige ind til samtaler om det ene og det andet.

Herudover kommer al den tid, der skal bruges til lægebesøg, undersøgelser, langvarige udredninger, møder med sagsbehandlere i kommunen, møder med daginstitutionerne og skolerne

om barnets udfordringer og om behovet for støtte eksempelvis for form af en støtteperson til barnet. Når denne er bevilget, så opstår der ofte nye udfordringer. Støttepersoner er ofte ufaglærte og ansat i kort tid ad gangen. Det giver ustabilitet og utryghed for et i forvejen sårbart barn. Dette er uhensigtsmæssigt i forhold til både det faglige, det pædagogiske og det sundhedsfaglige aspekt.

Der er også voksne hjemmeboende børn, som vi ikke må glemme. Ressourcestærke familier, der har valgt at have dem boende i hjemmet, fordi en anbringelse ganske enkelt ikke er passende på grund af det helt særlige hensyn, at det er forældrene som bedst kan varetage denne persons tarv. Her tænker jeg på, at disse voksne børn er juridisk voksne, men som vurderes til at have en alder svarende til et mindreårigt barn.

Konsekvensen er indlysende; udbrændte forældre.

Med dette forslag ønsker jeg blandt andet at forebygge den risiko for, at forældre bliver udbrændte og sygemeldte. Børnene har brug for deres forældre, der kender dem bedst. Fraværet af støttepersoner og manglende anerkendelse i samfundet og på arbejdsmarkedet gør, at mange børnefamilier flytter til udlandet, hvor hjælpen er tilstede og hvor børnenes fremtid ikke er i fare.

Jeg mener på denne baggrund, at vi bør sikre, at forældre til børn med funktionsnedsættelser, der løser en kæmpe udfordring til daglig, ikke bliver belastet yderligere i form af indtægtstab, som potentielt truer familiernes eksistensgrundlag.

Det er Demokraatits og mit håb, at Inatsisartut kan se behovet for nærværende forslag, hvormed vi vil kunne bidrage positivt til, at forældre til børn med funktionsnedsættelser kan blive lønkompenseret, hvis de ønsker at gå ned i arbejdstid for at kunne agere støtte og aflastning for eget barn med funktionsnedsættelse. Jeg mener, at det vil være til gavn for både samfund, forældre og ikke mindst til særlig gavn for barnet med funktionsnedsættelse.

Jeg håber på bred opbakning til forslaget fra partierne her i Inatsisartut samt fra Naalakkersuisut.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Økonomiske og administrative konsekvenser er søgt indhentet via § 37-spørgsmål 025-2024 til Naalakkersuisut. Desværre besvarer Naalakkersuisut ikke dette spørgsmål fyldestgørende, men fortæller blot, hvad SIK's mindsteløn er pr. time¹. Jeg skal på den baggrund opfordre Naalakkersuisut eller eventuelt reelt udvalg i Inatsisartut til at undersøge de økonomiske og administrative konsekvenser nærmere i forbindelse med Inatsisartuts behandling.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Såfremt forslaget bliver vedtaget vil forælder/værge til et hjemmeboende barn med en eller flere funktionsnedsættelser kunne få lønkomensation, hvis vedkommende som følge af barnets funktionsnedsættelse arbejder på nedsat tid. Dette uanset alderen på det hjemmeboende barn.

---

¹ Svar på § 37-spørgsmål 025-2024